

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Tomáše Blažka a Mgr. Heleny Konečné ve věci

žalobců: a) A. K.
bytem X
b) J. H.
bytem X

proti
žalovanému: Krajský úřad Královéhradeckého kraje
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

za účasti: 1. obec Lično
sídlem Lično 17, 517 35 Lično
2. J. T.
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 1. 2025, KUKHK-32710/DS/2024-4 (Ku),

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žádná z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Rychnov nad Kněžnou (dále také „speciální stavební úřad“) vydal dne 30. 8. 2016 stavební povolení na kompletní rekonstrukci silnice II/320 v úseku Voděřady – Lično. Stavba byla uvedena do předčasného užívání dne 3. 10. 2018. Jelikož část stavby byla postavena v rozporu s uvedeným stavebním povolením, stavebník (Královéhradecký kraj, zastoupený společností Údržba silnic Královéhradeckého kraje, a.s.) podal dne 23. 1. 2019 žádost o dodatečné povolení stavby. Učinil tak v rámci řízení o odstranění stavby. Na základě této žádosti speciální stavební úřad rozhodl dne 29. 4. 2024 o dodatečném povolení stavby *II/320 Voděřady – Lično – objekt SO 104*, umístěné na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD, XE v k. ú. X, a pozemcích parc. č. XF, XG, XH, XI v k. ú. X. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobců a potvrdil posledně uvedené rozhodnutí speciálního stavebního úřadu.
2. Oproti stavu předpokládanému původně vydaným stavebním povolením došlo v průběhu rekonstrukce zejména k úpravě výškového řešení a příčných sklonů silnice, zároveň byly upraveny propustky a sjezdy dle podmínek zjištěných při provádění stavby. Důvodem změn bylo odvedení dešťových vod ze silnice a zamezení jejich odtoku na soukromé pozemky u domu č. p. YA [dům žalobce a)] a u domu č. p. YB [dům žalobkyně b)]. Niveleta silnice se průměrně zvýšila o cca 0,11 m, v důsledku této úpravy bylo nutné zřídit na vyvýšené straně vozovky bezpečný přístup k domu č. p. YB stupni z betonových palisád.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

3. **Žalobci** předně namítli, že žalovaný nesprávně zjistil skutkový stav a nesprávně vyhodnotil provedené důkazy. Popis stavby v dodatečném povolení se odlišuje od skutečnosti. Ze znaleckého posudku zpracovaného Ing. Kulhavým vyplynulo, že stavba silnice je provedena v rozporu s vydaným stavebním povolením. Speciální stavební úřad, stavebník i společnost Povodí Labe, státní podnik (dále jen „Povodí Labe“) počítají s jinou průměrnou výší nivelety silnice, ta se navíc liší od toho, co bylo požadováno stavebním povolením a projektovou dokumentací. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí s touto námitkou vypořádal konstatováním, že projektová dokumentace je správná. Podle žalobců je ale napadené rozhodnutí v tomto bodě nepřezkoumatelné, neboť se jedná o argumentaci kruhem.
4. Dále žalobci namítli, že stavba byla dodatečně povolena i přes to, že nebyly splněny podmínky stanovené v dřívějším stavebním povolení a v závazných stanoviscích. Podle žalovaného určité otázky (například vlastnictví zatrubnění a propustků a jejich čištění) nejsou předmětem stavebního řízení. Žalobci s tímto závěrem nesouhlasí a poukazují na skutečnost, že orgán vodního hospodářství požadoval uvedené otázky výslovně řešit. Dotčené orgány stanovily také požadavek na zachování původní nivelety v záplavovém území. Tato podmínka však nebyla splněna a argumentace žalovaného k dané otázce je nesrozumitelná.
5. Žalovaný zároveň dostatečně nezohlednil námitky žalobců týkající se vlivů stavby na jejich pozemky. Správní orgány byly povinny tyto soukromoprávní námitky vypořádat, není proto správná úvaha žalovaného, že žalobci mají dané záležitosti řešit v rámci občanskoprávního řízení. Stavba zasahuje do práv žalobců, což prokázali předloženou fotodokumentací a dalšími důkazy (nájemní smlouvou, znaleckým posudkem apod.). Kromě toho platí i logický závěr, že silnice se zvýšenou niveletou má větší dopad na okolní

pozemky. Zatímco původní řešení práva žalobců neomezovalo, nové řešení je omezuje nad míru přiměřenou poměrům.

6. Žalobci a) stavba silnice konkrétně způsobila tyto komplikace: ztížené otevírání vrat, příkrost sjezdu a na něj navazující neprůjezdnost pro jeho osobní automobil, zvýšenou prašnost a znečištění fasády, obtížnou údržbu okolí a pokles hodnoty jeho nemovitosti. Žalobkyni b) stavba silnice zhoršila možnost přístupu do jejího domu (každý schod má jinou výšku nášlapu, a tak se bojí po nich chodit). Obdobně jako v případě žalobce a) se jí kolem domu zvýšilo množství nečistot.
7. Žalobce a) zároveň popřel, že by se změnou stavby vyslovil souhlas a požadoval zvednutí nivelety na cca dvou kilometrech oproti projektu. Žalobkyně b) dodala, že od ní žádné takové vyjádření ani nebylo požadováno a není jí zřejmé, proč by případné vyjádření žalobce a) na ni mělo mít vliv.
8. **Žalovaný** ve vyjádření k žalobě konstatoval, že v napadeném rozhodnutí se konkrétně vypořádal s odvolacími námitkami týkajícími se nivelety silnice. Není pravda, že pouze odkázal na projektovou dokumentaci. Uvedl důvody změny nivelety a vysvětlil, proč se liší údaj o niveletě uváděný Povodím Labe. K namítanému nesplnění dříve stanovených podmínek žalovaný uvedl, že závazné stanovisko Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou ze dne 23. 3. 2021 (vydané na úseku vodního hospodářství) nestanoví žádné podmínky.
9. Pokud jde o občanskoprávní imise, žalovaný odmítl, že by žalobce odkázal na soukromoprávní řešení. Příslušné námitky věcně vypořádal, podstatné přitom je, že žalobci nekonkretizovali, jaká újma na jejich majetku v důsledku dodatečného povolení vznikla. Nestací obecně uvést, že to „*přeci musí být každému jasné*“. Za šest let bezproblémového užívání stavby žalobci nevznesli jediný konkrétní a doložený argument, jak má poškozovat jejich práva, natož aby prokázali, že jde o obtěžování nad míru přiměřenou poměrům (ve smyslu § 1013 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník). Žalovaný upozornil žalobce na to, že je v dané otázce tíží důkazní břemeno, již v rozhodnutí o odvolání ze dne 1. 2. 2023, žalobci ale v tomto ohledu zůstali pasivní. K odkazu žalobců na předloženou fotodokumentaci žalovaný uvedl, že není zřejmé, o jaké podání by se mělo jednat.
10. **Osoby zúčastněné na řízení** se k věci nevyjádřily.

III. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Věc projednal a rozhodl bez nařízení jednání. Žalobu shledal nedůvodnou.
12. Nejprve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Vlastní přezkum rozhodnutí správního orgánu je totiž možný pouze za předpokladu, že se jedná o rozhodnutí srozumitelné, z jehož odůvodnění je zřejmé, jakými úvahami se správní orgán řídil při hodnocení skutkových i právních otázek a jakým způsobem se vyrovnal s argumenty účastníků řízení. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je nicméně vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Konstatování nepřezkoumatelnosti by tedy mělo být v soudní praxi spíše výjimečné (viz usnesení

rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123, č. 3668/2018 Sb. NSS, bod 29).

13. Žalobou napadené rozhodnutí je přezkoumatelné. Žalovaný se srozumitelně a dostatečně podrobně zabýval podstatou všech odvolacích námitek uplatněných žalobci, nebylo přitom jeho povinností vyjádřit se ke každému dílčímu tvrzení uvedenému v odvoláních. Žalovaný řádně vypořádal také námítky týkající se nivelety silnice a (ne)splnění podmínek stanovených v dřívějším stavebním povolení a v závazných stanoviscích. K podrobnostem viz níže věcné vypořádání příslušných žalobních námitek.
14. Předmětem sporu je rozhodnutí o dodatečném povolení stavby. Účelem řízení o dodatečném povolení stavby je dodatečné zhojení stavu spočívajícího v nerespektování zákona stavebníkem pod podmínkou, že dodatečně povolená stavba není v rozporu s veřejným zájmem, územně plánovací dokumentací, ani s cíli a záměry územního plánování. Je na stavebníkovi, aby prokázal splnění podmínek stanovených v § 129 odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), přitom podklady je povinen předložit ve stejném rozsahu jako k žádosti o stavební povolení (důkazní břemeno k prokázání splnění zákonných podmínek pro dodatečné povolení stavby leží na stavebníkovi). V řízení o dodatečném povolení stavby není stavebník nepovolené stavby oproti klasickému stavebnímu řízení zvýhodněn, práva účastníků řízení o dodatečném povolení stavby nejsou slabší než práva účastníků stavebního řízení probíhajícího v souladu se zákonem. Vlastníci sousedních pozemků a staveb na nich, jejichž vlastnické právo je prováděním nepovolené stavby dotčeno, mohou v řízení o dodatečném povolení stavby uplatňovat své výhrady proti nepovolené stavbě, okruh účastníků řízení o dodatečném povolení stavby je stejný jako ten v řádném stavebním a případně též územním řízení. Je však nutné mít na zřeteli, že po žadateli o dodatečné povolení stavby, který uvedené podmínky splní, nelze požadovat splnění podmínek dalších – v zákoně nestanovených.
15. Správní orgán je v řízení o dodatečném povolení změn stavby povinen dbát na splnění zákonem stanovených podmínek. Pokud je však zjištěno, že i při zachování provedených změn, které jsou v rozporu s dřívějším stavebním povolením, splňuje stavba požadavky stanovené právními předpisy, jejímu povolení nic nebrání (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2017, č. j. 1 As 200/2017-58, bod 28). Nelze tak v řízení o dodatečném povolení stavby hodnotit, z jakého důvodu došlo při realizaci k odklonu od původního záměru nebo přihlídnout k tomu, jak moc původní řešení omezovalo vlastníky sousedních nemovitostí.

Soulad popisu stavby v dodatečném povolení se skutečností

16. Žalobci předně namítli, že popis stavby v dodatečném povolení se odlišuje od skutečnosti.
17. Soud ze správního spisu ověřil, že popis stavby uváděný v dodatečném stavebním povolení se shoduje s příloženou projektovou dokumentací. Stavebník k žádosti o dodatečné povolení stavby připojil projektovou dokumentaci zpracovanou společností TRANSCONSULT s.r.o., kterou ověřil Ing. Pavel Hodek, autorizovaný inženýr pro dopravní stavby. V její textové části se přímo uvádí, že oproti předchozí dokumentaci došlo k úpravě výškového řešení a příčných sklonů, sjezd v km 0,153 70 byl po domluvě s vlastníkem zpevněn ve větším rozsahu, než určoval projekt pro stavební povolení, přístup k brance na parc. č. 3651 v km 0,204 vlevo byl doplněn o schodiště z betonových palisád

apod. Dále bylo připojeno skutečné zaměření stavby ze dne 6. 9. 2018, které vyhotovila společnost GMD spol. s.r.o. Geodetické zaměření skutečného provedení stavby ověřil Ing. Milan Dvořák. Navíc proběhlo ohledání místa stavby pro vydání dodatečného povolení stavby konané dne 22. 6. 2023, jehož se účastnil žalobce a). Na místě byla provedena fotodokumentace, která je součástí protokolu.

18. Projektant ve smyslu § 159 stavebního zákona odpovídá za správnost, celistvost, úplnost a bezpečnost stavby provedené dle jím zpracované dokumentace. To platí, pokud se v daném případě nevyskytují vážné indicie, že stavba není reálně postavena tak, jak je uvedeno v projektové dokumentaci. Takovými indiciemi by mohlo být např. tvrzené využití materiálů, postupů či technologií, které v dané době prokazatelně využity být nemohly, nebo využity nebyly, což by bylo možné doložit např. dokumentací z doby budování stavby. Předmětem dodatečného povolení je sice stavba v podobě dle předložené projektové dokumentace, stavební úřad by však nemohl ignorovat, pokud by v době jeho rozhodování byla skutečná podoba stavby odlišná, aniž by to předložená projektová dokumentace stavby zohledňovala návrhem změn či odstranění existujících odlišností.
19. Žalobci svoje úvahy o nesouladu projektové dokumentace se skutečností opírají o předložený znalecký posudek Ing. Kulhavého ze dne 26. 2. 2019, podle kterého stavba není provedena dle projektové dokumentace s tím, že se jedná zejména o vadu výškového zasituování komunikace do terénu. K tomu soud uvádí, že posudek mj. vycházel z „projektové dokumentace na realizaci stavby – II/320 Voděradý – Lično“, ze stavebního povolení ze dne 30. 8. 2016 a znalec dne 29. 8. 2019 provedl místní šetření. Soud dále konstatuje, že ze znaleckého posudku není jasné, jakým způsobem znalec dospěl k jím uváděným hodnotám, v posudku zakreslený řez o ničem nevypovídá, absentuje v něm jakékoliv geodetické zaměření.
20. Znalec ve znaleckém posudku pravděpodobně (vzhledem k vágnímu popisu projektové dokumentace) popisoval skutečnost, že rekonstrukce silnice neodpovídá původnímu stavebnímu povolení, čemuž lze přitakat. Žalovaný tak z povahy věci ani nemohl závěry posudku vyvrátit. Důvodem tohoto řízení o dodatečném povolení stavby je právě skutečnost, že během realizace rekonstrukce stavební parametry silnice upravil a při podání žádosti sám konstatoval, že stavba byla provedena v rozporu s původním stavením povolením. Závěry znaleckého posudku jsou tak pro danou věc irelevantní.
21. K namítaným rozdílným hodnotám nivelety silnice soud konstatuje, že zatímco stavebník i speciální stavební úřad uvádějí průměrné navýšení nivelety o 11 cm *v celém úseku SO 104*, Povodím Labe uváděný údaj průměrného navýšení nivelety o 15 cm se týká pouze *záplavového území*, které nezahrnuje celý úsek SO 104 (viz hydrotechnický výpočet z listopadu roku 2018). Žalovaný se danou otázkou blíže zabýval zejména na str. 34 napadeného rozhodnutí, kde citoval vysvětlení podané stavebníkem, s nímž se ztotožnil. Krajský soud považuje toto vysvětlení za logické, nejedná se o argumentaci kruhem, jak tvrdí žalobci.
22. Žádné další okolnosti, pro které by reálný stav vozovky neodpovídal popisu stavby v dodatečném povolení, žalobci neuvedli a nedoložili. Uvedená žalobní námitka je tedy nedůvodná.

Podmínky stanovené v závazných stanoviscích

23. Žalobci dále namítli nerespektování závazných stanovisek dotčených orgánů.

24. Žalobce a) v řízení o dodatečném povolení stavby upozorňoval na skutečnost, že Povodí Labe v původním stavebním řízení stanovilo podmínku, že nesmí dojít ke změně nivelety vozovky, neboť silnice se zčásti nachází v záplavovém území vodního toku Bělá (viz stanovisko ze dne 26. 11. 2014). Tuto podmínku dodatečně povolená stavba nesplňuje.
25. Krajský soud k tomu uvádí, že nový záměr (respektive záměr, který se pro jeho odchýlení od původního stavebního povolení dodatečně povoluje) vyžaduje vydání nového závazného stanoviska, které se zabývá projektovou dokumentací odpovídající reálnému stavu stavby. Nutno dodat, že v takovém případě dotčené orgány ani nemohou stanovit podmínky realizace stavby, ta totiž již v minulosti proběhla. Nejedná se přitom o optimální situaci, v ideálním případě by mělo být závazné stanovisko vydáno před započítím realizace stavby. Nicméně stavební zákon takový postup nezapovídá, předvídá jej, a to samotnou právní úpravou řízení o dodatečném povolení stavby.
26. Povodí Labe tedy vydalo nové závazné stanovisko v řízení o dodatečném povolení stavby (stanovisko ze dne 16. 3. 2021), v němž se vyjádřilo k provedeným změnám oproti původní projektové dokumentaci. Vzhledem k tomu, že došlo k navýšení komunikace i přes požadavek na zachování původní nivelety terénu v záplavovém území, požadoval dotčený orgán po stavebníkovi, aby nechal vypracovat hydrotechnický posudek, který prokáže míru ovlivnění odtokových poměrů na toku v zájmovém území. Z předloženého posudku pak vyplynulo, že provedené navýšení komunikace je vzhledem k široké inundaci a umístění komunikace vůči toku zanedbatelné. Takto provedená stavba neovlivní odtokové poměry na vodním toku Bělá. Z těchto důvodů Povodí Labe v závazném stanovisku ze dne 16. 3. 2021 vydalo souhlas s dodatečným povolením stavby. Žalovaný přehledně popsal uvedené skutečnosti (viz str. 31 až 32 napadeného rozhodnutí), jeho argumentace k dané otázce je tak plně srozumitelná a krajský soud se s ní ztotožňuje.
27. Zároveň žalovaný konstatoval, že předmětem posuzování odvodnění dané stavby nemůže být řešení schopnosti odvést bahno a vodu spláchnutou z výše položených polí a travnatých ploch. Podle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, je totiž součástí silnice kanalizace, včetně úprav k odvádění vody, jen tehdy, slouží-li výlučně k odvádění povrchových vod z této komunikace. Vlastník silnice II. třídy tak není povinen řešit odvodnění polí a travnatých ploch. Tuto schopnost nelze vyžadovat od odvodnění, jehož účelem je odvodnění silnice II. třídy (blíže viz str. 28 až 30 napadeného rozhodnutí). Žalovaný odkázal také na souhlasné závazné stanovisko vydané dne 31. 3. 2021 Městským úřadem Rychnov nad Kněžnou, coby orgánem vodního hospodářství. Krajský soud s tímto hodnocením souhlasí a v podrobnostech na něj odkazuje.

Vliv stavby na pozemky žalobců (soukromoprávní námitky)

28. Žalobci také namítli, že žalovaný dostatečně nezohlednil námitky týkající se vlivů stavby na jejich pozemky.
29. Soud k této otázce obecně konstatuje, že námitky uplatňované v řízeních dle stavebního zákona vycházející z ochrany před imisemi mají právní základ v úpravě sousedských vztahů obsažené v § 1012 a § 1013 odst. 1 věta první občanského zákoníku. Podle § 1013 odst. 1 občanského zákoníku je vlastník povinen se zdržet všeho, co působí, že odpad, voda, kouř, prach, plyn, pach, světlo, stín, hluk, otřesy a jiné podobné účinky (imise) vnikají na pozemek jiného vlastníka (souseda) v míře nepřiměřené místním poměrům a podstatně omezují obvyklé užívání pozemku. O nedovolené imise jde tedy, je-li splněna

jak podmínka *v míře nepřiměřené místním poměrům*, tak podmínka *podstatně omezuje obvyklé užívání pozemku* (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 4. 2015, sp. zn. 22 Cdo 3940/2014).

30. Obecně dále platí, že námitky budoucích imisí mají sice převážně soukromoprávní povahu, přesto se s nimi musí stavební úřad vypořádat. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 4. 2020, č. j. 6 As 171/2019-37 (č. 4076/2020 Sb. NSS), občanskoprávní námitku, na jejímž řešení se účastníci nedokázali dohodnout, nejprve stavební úřad posoudí z hlediska veřejného práva (tj. na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem). Pokud neshledá rozpor s veřejným právem, který by bránil umístění stavby do území nebo jejímu povolení, učiní si následně o důvodnosti občanskoprávní námitky úsudek z hlediska soukromého práva, a to analogicky podle § 1013 občanského zákoníku. Pokud hrozí, že budou v důsledku umístění stavby vnikat na pozemek jiného vlastníka tzv. nepřímé imise v míře nepřiměřené místním poměrům, které budou podstatně omezovat obvyklé užívání sousedního pozemku, neměl by stavební úřad stavbu do území vůbec vpustit nebo by měl ke snížení těchto negativních dopadů stanovit omezující podmínky.
31. Správní orgány v posuzovaném případě dostaly těmito požadavkům. Žalovaný sice na str. 43 napadeného rozhodnutí odkázal žalobce na možnost hájit jejich práva (také) v občanskoprávním řízení, před tím se však sám obsáhle zabýval soukromoprávními námitkami uplatněnými žalobci (viz str. 35 a násl. napadeného rozhodnutí). S namítanými vlivy stavby na pozemky žalobců se ve svém rozhodnutí vypořádal i speciální stavební úřad (viz str. 5 až 6 a 9 až 13 prvostupňového rozhodnutí).
32. Žalobci tyto podrobně odůvodněné závěry správních orgánů v žalobě konkrétně nerozporují. Omezili se jen na strohé konstatování, že silnice se zvýšenou niveletou má logicky větší dopad na okolní pozemky. Zároveň bez dalšího uvedli výčet komplikací, které jim má nová silnice přinášet – v případě žalobce a) ztížené otevírání vrat, příkrost sjezdu a na něj navazující neprůjezdnost pro jeho osobní automobil, zvýšená prašnost a znečištění fasády, obtížná údržba okolí a pokles hodnoty jeho nemovitosti; v případě žalobkyně b) zhoršení možnosti přístupu do jejího domu kvůli nově vybudovaným schodům a zvýšené množství nečistot.
33. Krajský soud v této souvislosti připomíná, že soudní řízení správní je ovládáno dispoziční zásadou. Žalobce je tedy ve správní žalobě povinen vyličit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS). Soud nemůže za žalobce domýšlet jeho argumentaci. Opačný postup by porušoval popsanou dispoziční zásadu a zasahoval by do rovného postavení účastníků řízení (§ 36 odst. 1 s. ř. s.).
34. Míra podrobnosti žalobních námitek proto předurčuje i to, jak podrobně se určitou otázkou bude zabývat soud. Správní orgány řádně zdůvodnily svůj závěr, podle nějž žalobci neprokázali, že by se v posuzovaném případě jednalo o nedovolené imise. Zabývaly se přitom jednotlivě i výše zmíněnými výhradami žalobců (ohledně tvrzeného zhoršení přístupu k nemovitostem, zvýšení míry znečištění atd.). Za situace, kdy žalobci na konkrétní argumentaci správních orgánů reagují pouze obecnými námitkami, považuje

krajský soud za dostatečné konstatovat, že souhlasí se závěry správních orgánů a v plném rozsahu na ně odkazuje. Soud je tedy ve shodě se správními orgány názoru, že žalobci neprokázali, že by v důsledku posuzované stavby vnikaly na jejich pozemek tzv. nepřímé imise v míře nepřiměřené místním poměrům, které by podstatně omezovaly obvyklé užívání těchto pozemků.

Ostatní námitky

35. Žalobce a) dále popřel, že by se změnou stavby vyslovil souhlas a požadoval zvednutí nivelety na cca dvou kilometrech oproti projektu. Žalobkyně b) dodala, že od ní žádné takové vyjádření ani nebylo požadováno a není jí zřejmé, proč by případné vyjádření žalobce a) na ni mělo mít vliv.
36. Krajský soud k tomu uvádí, že dle vyjádření stavebníka ze správního řízení žalobce a) navštívil dne 5. 3. 2018 pracoviště Údržby silnic Královéhradeckého kraje a vznesl požadavek, aby bylo přijato nějaké opatření, které zabrání odtoku vod ze silnice na jeho pozemek. Uváděl, že se srážkovými vodami má negativní zkušenosti (zejména v případě extrémních přívalových dešťů). Stavebník navrhl žalobci a) změnu příčného sklonu vozovky ze střechovitého na jednostranný, směrem od jeho domu. Dle sdělení stavebníka žalobce a) s tímto řešením souhlasil. Krajský soud ale považuje za nadbytečné zabývat se otázkou, zda má uvedené tvrzení stavebníka oporu v důkazech, které na jeho podporu označil. Stejně jako žalovaný (viz str. 38 napadeného rozhodnutí) totiž konstatuje, že pro účely posouzení, zda bylo namíste vydat dodatečné povolení stavby, je irelevantní, jaké okolnosti vedly stavebníka k tomu, že realizoval stavbu odlišně od původně vydaného stavebního povolení.

IV. Závěr a náklady řízení

37. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že uplatněné námitky jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
38. Výrok II. o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměli úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.
39. Výrok III. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s. Osoby zúčastněné na řízení by měly právo na náhradu nákladů řízení, které by jim vznikly v souvislosti s plněním povinnosti uložené soudem; k tomu ale v dané věci nedošlo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 24. června 2025

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje R. V.